

BUDAPESTA
8 Martiu st. v.
Duminica 20 Aprile st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 26.

ANULU XV.
1879.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

S u l t a n i t î ' a .

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Traianu : Si ce sè-ti respundu eu? . . . Cà te iubescu? Cà te adoru? . . . Dar este ore vr'unu meritu acesta? . . . Cine nu ti-s'ar închiná si nu te-ar admirá? . . . Esti o fiintia fàra sémenu . . .

Flusturanu : (La o parte.) Ast'a ai ghicit'o! . . . Nu mi-se cam pare de ea. Pré se lingusiesce. Me temu, cà nu va fi o partia buna. Celu puçin de i-asiu puté vedé faci'a. Dar e întunericu! E bine, sè terminàmu declarațiunea de amoru! Unu asaltu generalu! Si-apoi vedé-vom urmá-va capitulațiunea?!

Traianu : O! spune-mi, iubesci-me si tu?

Flusturanu : Déca te iubescu? Oh! cuvèntul acesta e pré rece pentru cà sè póta esprimá focul simtiemèntului meu. Dar nu prin vorbe seci vreu sè-ti probezu amorul meu, ci prin fapte.

Traianu : (La o parte.) Iéta cà se 'ncepe bine. Dar ce reu, cà nu-i potu vedé faci'a de întunericu!

Flusturanu : Pretinde dela mine ori ce, si eu me voi face . . . me voi face . . . (La o parte.) Ore ce sè me facu?

Traianu : Nu te face nimica! Remâni si de-acuma înainte, ceea ce-mi esti acuma, realisarea unui visu frumosu!

Flusturanu : (La o parte.) Audi la ea? Eu, realisarea unui visu frumosu! Nu cumva dóra si ea viséza, ceea ce eu cautu însedaru, o partia buna!? Me iau fiori!

Scen'a XI.

Totu aceia si Dimbovitianu

Dimbovitianu : Tresnetu si fulgeru! Bab'a n'a mintitu. Iéta o umbra sub ferést'a soçiei mele. De si-guru e seducatorul ei! . . . Înse totusi par cà-mi vine sè nu credu. Nu me potu împacá cu ideia, cà soçi'a mea sè me fi însielatu . . . E bine, o sè me convingu acusi. Voiu stá aice la pânda, cà sè audu totu ce se va vorbi.

Flusturanu : Oh! ce frumosu îmi suna vorbele tale.

Jauréguiberry.

Jules Ferry.

Ministrii francesi.

Dimbovitianu : (La o parte.) Iéta că ei deja sînt per „tu.“ Departe au ajunsu!

Flusturanu : (Continuîndu.) Oh! mai spune-mi-le înca odata, sè me delectezu iéras la sunetul lor ângerescu, sè me fericescu deplinu!

Dimbovitianu : (La o parte.) Ôre ce-i va responde acuma nevêsta mea? Ah! cum mi-ar placé sè-i diréga o sânta palma! Asiá va si face dèns'a. I cunoscu naravul.

Traianu : Te iubescu din tóta ânim'a. Tu îmi esti viét'ia, fericeia, totul.

Dimbovitianu : (La o parte.) Dar déca ticalosul acest'a i e totul, ce sîm atunce eu? . . . Barbatul cu cornitie.

Flusturanu : (La o parte.) Iér acuma, conformu instructiunii, sè-i sarutu mân'a, cá astfel sè am semnul indicatu, cá amorul meu nu este respinsu. (I apuca iute mân'a si o saruta cu focu.) Brr! ce mâni voluminóse! Nu credu sè fia din ceva familia distinsa. Dar în sfîrșitu, ce-mi pasa? Numai sè aiba parale!

Traianu : (La o parte.) Iéta cu ce focu se iubesc la Paris! Precum se vede, acolo femeia saruta mân'a barbatului . . . Dar curiosu! Când mi-a sarutatu mân'a, am simțitu o atingere cá de mustetie . . . De siguru o fi fost velul ei . . .

Flusturanu : (La o parte.) E bine, a lasatu sè-i sarutu mân'a; va sè dica, sîm iubit. Acuma dara sè încheiám acésta scena de întroducere! (Cu voce nalta.) Asiá dara, potu sè dica cá te amu? Nu este nici unu obstacolu care ar împedecá realizarea visului nostru sublimu? O! spune-mi déca este vr'o pedeca, s'o delaturu la momentu! Împartășiesce-mi numele persónei, care ar cutezá sè formeze stavila între noi! Sè-i stîngu îndata firul vietii! Sè-mi descareu pistolul în capul seu miserabilu! . . .

Dimbovitianu : (La o parte.) Eu miserabilu? . . . Ba esti dieu tu, ticalosu de tine, perde véra, taiafuga! . . . Elu scie, cá femeia aceea e maritata, cá are unu barbatu legiuitu si cá acela sîm eu; dar totusi are nerușinarea s'o întrebe, déca este vr'o pedeca pentru cá sè nu póta fi a lui? . . . Vede, cá eu am dreptu la soția mea, dar ce-i pasa! Elu si-o pretinde cu pistolul . . . Dènsul voiesce sè-mi peteze onórea casei, si cu tóte aceste mic-mi dá epitetul de „miserabilu!“ . . . Dar stai, nimernicule, căci te învetiu eu îndata omenia! (Se apropia de Flusturanu, dar numai decátu se opresce.) Dar s'audu mai ântâiu ce-i va responde nevêst'a mea?

Traianu : Nu este nici o pedeca. Nu trébuie sè omori pe nimene. (La o parte.) Dar ce curagiósa e femeia acest'a!

Flusturanu : Asiá dara n'ai nici o legatura de amoru cu nimene?

Traianu : Nu.

Dimbovitianu : (La o parte.) Înarmurescu de-atâta perfidia.

Flusturanu : Si nici n'ai avutu?

Traianu : Dómne sfinte, cine n'ar fi avutu asiá ceva!? Se 'ntémpla, cá omul își uita de sine; vinu unele mominte de slabiciune, si scapámu din gura niște cuvinte, declarațiuni si chiar juraminte, de cari apoi mai târđiu ne pare reu. Si eu am facutu asemenea peccate alé tineretielor. Înse te asigururu, cá ori ce s'a petrecutu atunce, s'a ștersu de multu din internul meu. Ânim'a mea e libera, căci juramintele facute în pripa nu me mai potu deobligá.

Dimbovitianu : (La o parte.) Nu o potu deobligá?! Bravo! Pâna când adeca eu în camera voiam sè

diregu destinele țerii, muierea mea acasa me facu — capra!

Flusturanu : Asiá dara deplin'a fericeie este partea mea. Ce sântu momentu! Ah! vino sè sigilámu acésta înfrățire a ânimelor noastre prin o sarutare!

Traianu : (La o parte.) Înca dèns'a me invita! Ce minunata datina e p'acolo la Paris!

Dimbovitianu : (La o parte.) Me ducu s'aducu martori cari sè védia acésta scena de tradare infama! Îmi vor fi buni la procesul de divorțiu. (Iese.)

Scen'a XII.

Traianu si Flusturanu.

Traianu : Înse ôre nu ne va vedé cineva? Baga de séma sè nu te compromiti!

Flusturanu : Cine ne-aru vedé?! E deja întunericu. Dar apoi, ce-mi pasa mie, ori cine sè me védia?! Nu me sfiescu sè-ti probezu amorul meu înaintea lumiei întregi.

Traianu : (La o parte.) Înaintea lumiei întregi? Numai ast'a mi-ar trebui. Dar lasu cá voiu desvetiá-o eu de publicitate.

Flusturanu : Tu stai pe gânduri? Asiá dara nu me iubesci!

Traianu : (La o parte.) Ôre nu me va vedé cineva?! N'asiu vré sè me compromitu. Dar haide dá, sè-i împlinescu voia, căci e întunericu! (Cu voce nalta.) Cum sè nu te iubescu? Iéta si grabescu în brațiile tale. (Sare pe ferésta iute si se îmbrășiștea cu Flusturanu.)

Flusturanu : La draci! Cine esti dta?

Scen'a XIII.

Totu acciu si Sultania.

Sultania : (apare în fundu, totu în costumul de cerșitore, nevedîuta de cei doi barbati.) Hahaha! (Iese.)

Scen'a XIV.

Traianu si Flusturanu.

Traianu : (La o parte.) Vai! m'am pacalitu! (Cu voce nalta.) Cine a risu aice?

Flusturanu : Ce-mi pasa mie ori cine a risu! Dar cine esti dta? Raspunde-mi séu te prepadescu!

Traianu : (La o parte.) Auleo de mine! M'am topitu.

Flusturanu : Nu-mi respondi? Vino dar mai aproape sè te vedu mai bine! (Îl prinde de guleru, si îl trage în fația scenei; acolo se uita unul pe altul; se recunosc, si erumpu amêndoi în hohotu.) Dómrule Aurelie Traianu, primesce felicitarea mea! Memoria acestei seri va remâné purure neuitata în ânim'a mea. Îti multiamescu pentru momintele dulci, cari mi-au stêrnitu de nou o nalta stima pentru persón'a dtale!

Traianu : (La o parte.) Ticalosul, cum își bate jocu de mine! Dar lasa, cá te pacalescu eu! (Cu voce nalta.) Si eu asemenea îti sîm fórte deobligatu, căci mi-ai oferitu prilegiul sè-ti dau o învetiatura buna.

Flusturanu : Ce învetiatura?

Traianu : Cá în viitoru sè fii mai precautu în asemenea lucruri. Nu fugi dupa tóte femeile, căci de multe ori te poti compromite, cum ai patît'o si acuma.

Flusturanu : Multiamu de învetiatura!

Traianu : Îmi pare reu, cá te-am condusu în niște situațiuni cam comice; dar ból'a dtale a fost fórte înradecinata, deci si cur'a a trebuitu sè fia radicala.

Flusturanu : Pré bine . . . Haidamu acuma dara la cucón'a Sultania sè-i depunemu omagele . . .

Traianu : (Confusu.) Pentru ce?

Flusturanu : Pentru că oper'a ei a reeșitu atâtu de bine.

Traianu : Ce opera?

Flusturanu : (Cu sarcasmu.) Aceea prin care ti-a inspiratu dtale sè-mi poti dá acèsta învetiatura.

Traianu : (La o parte.) Ticalosul, scie totul. Óre cum sè-mi asiguru tacerea lui? Trebuie sè-i facu vr'unu serviciu! (Cu voce nalta.) Te voiu duce eu în altu locu, mai interesantu pentru dta. Ti-am gassitu . . .

Flusturanu : O partia buna?

Traianu : Da.

Flusturanu : Haidamu! (Pléca amèndoi.)

(Cortin'a cade.)

Finca actului al patrale.

(Va urmá.)

IOSIFU VULCANU.

Nu sciu ce sè fia.

De pe culmi se lasa velu de velu spre vale,
Inim'a-mi e plina d'o nespusa jale!
Totu cá si acuma se gatea spre séra,
Când ne întèlniramu asta primavéra.

Îmi aducu a minte, cá d'o fericire,
De ântâi'a nóstra dulce întèlnire,
Sinul îmi palpita, inim'a-mi tresare,
Nu sciu ce sè fia strani'a-mi mișcare.

Este ea o téma, cá o așteptare,
Cá unu doru ferbinte, cá o neapasare,
Cá calduri prin sufletu, cá fiori prin sânge,
De odat' asiu rîde, apoi ier asiu plânge.

Nu sciu ce sè fia strani'a simtîre,
Ce m'a luat' d'atuncea dela întèlnire;
E unu simtîu pe care, de când sînt în lume,
N'am simtîtu, si iéta, nu sciu sè-i dau nume!

THEOCHAR ALEXI.

Maritata si totusi fãra barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming —

(Urmare.)

— Elu e frumosu si talentatu, — observá Mrs Galbraith, — si are unu renume, ce-l face mai odata atâtu de periculosu. Luati séma fete, nu ve dati ánim'a unui poetu! Soșiele unor ómeni de asemene categoria mai tóte sînt nefericite; Lady Byron si Lady Bulwer potu sè adeveréscá acést'a. Ánimele barbatilor renumiti nu sînt legate de vetrele casnice, pânzele lor pitorate, manuscriptele lor stropite cu negréla, le sînt mai placute decátu soșí'a si pruncii. Maritati-ve dupa unu barbatu, carele nu are nici dóue idei în capu, ínse ánim'a lui e la locu, si veti fi mai fericite, decátu cu unu meteoru cá Guido Carls court!

— Eu permitu, cá tu matusia poti avé dreptate, — díse Mathilda, — si totusi mai bucurosa asiu voi sè fiu soșí'a lui Guido Carls court, macaru sè fiu chiar nefericita, decátu sè ajungu legata de unu barbatu, ce nici dóue idei nu si le póte numi proprie.

Fașí'a ei cea palida roșí pușintel esprimáandu numele lui Guido. Erá învederatu prim'a amóre aci deșteptata momentanu.

În Paulina se stèrní o jelosia; ce dreptu avea Mathilda Charteris, a vorbí despre sine cá despre soșí'a lui?

— Îmi pare reu a ve spune, cá nici un'a dintre dame, nu va avé nenorócirea a fi soșí'a lui, — rise Mr. Challis; — eu convení astadi cu elu în atelierul lui Fane, si i spusei despre cucerirea ce a facutu asupra Ladyei Edith, si elu îmi respunde seriosu, cá nu se va casatori nici odata, elu iubescé celibatul, cá si când ar fi unu calugaru malthesu.

Ánim'a Paulinei batea repede. Oh, ce a comisu ea!

— Mr. Carls court cunósec natur'a omenéscá, — díse Mrs Galbraith, — o astfel de dechiarare îl impresura cu razele glórii secretului, si-l face simplu nesuferibilu. Ce díci tu, Paulino?

— Cá e mare modestia dela Mr. Carls court, cá ne face atente, — respunde acést'a amaru, — cáci la din contra noi sermanele molii ni-anu pèrlí aripele la lumin'a stralucinda a spiritului seu. Eroul teu Mathildo nu e mai pușin întipuitoru, decátu alti barbati, numai cátu elu nu este secretu, si ar fi mai bine, déca dènsul ar inserá unu anuciú în „Times“, cá „damele Angliei sînt rogate a nu-si aretá simpathí'a pentru subscrisul, fiind cá nu póte respunde la ea si nu póte fericí pe nici o dama cu ánim'a si mân'a sa.“

— Pentru ce-l uredi tu astfel, Paulino? dóra a fost indiscretu fașia de tine?

Paulina devení palida, si acum urmá o pauza displacuta, care o înterupse Sir Hugo întráandu.

În Mathilda se deșteptá o suspiciune si ea din acelu momentu urmari cu atenșione pe Guido si pe Paulina ori unde conviniau.

Mr. Carls court își propusese sè nu între mai multu în societate; elu i cunoscea deja goletatea si iubia acum o alta vietia. Elu ínse, eroul dílei, si asiá fãra de voia erá necesitatu a întrá totu ierasi în cercurile cunoscute mai de demultu. Acolo convenia totu ierasi cu soșí'a sa. Cu soșí'a sa! Ce simtieminte dure róse condișioná acestu cuvèntu! Elu nu voiá sè profite de acele simtieminte ale momentului si nu voiá sè-i ruinedie esistintí'a placuta. Ea îl uria si nici nu se adoperá a ascunde acea ura.

În fia-care nópte parasiá elu festivitátile splendide, unde ea apareá cá regina, si-si propunea, cá nu va mai reîntrá în acele, dara în tóte serile urmatóre îl conducea dorintí'a ierasi în acelu cercu solemn spre a-i vedé fașí'a farmecatóre.

Si ea nu sciea, cá elu o iubia si o adorá de multu. Fașí'a lui nu descoperia acelu secretu. Ea-l vedea serbatoritu de damele cele mai frumoșe, dar pe ea o evitá, unde numai putea. Unu muru al superbiei i despartiea pe ambii, óre desparti-i-va pe tóta vietí'a?

Miss Lisle erá tocmai asiá de interesanta în societate cá Guido Carls court. Ea desfacu în ór'a a unu spre-dícea logodn'a cu Marquisul de Heatherland si elu împartașí la toti cunoscutii si amicii sei, cá acea legatura s'a desfacutu numai la dorintí'a dsíórei Lisle.

— Eu o voiu respectá totu-de-una, — dícea elu, — si acea este nenorócirea vietii mele, cá ea nu me póte din destulu iubi, spre a se puté cununá cu mine.

Acést'a deșteptá sensașione generala. Ea fu judecata de crudela, si totusi erá de nou observata cu nóua interesare: ea a abđísisu de buna voia de corón'a ducala.

Patru-spre-díece díle trecura. Paulina cercetá în tóta díu'a pe tatalu seu, convenia cu Guido si vedea cum Lady Edith Clive îl preferia. Ea conversá cu elu fórte raru si se salutau fórte rece, Paulina ínse erá jalusa.

(Va urmá.)

Calindarul săptămânei.

Dumin.	8 20	G. 2 d. P. Tomei. s. ap. Irodion.
Luni	9 21	s. m. Eupsichiu, c. p. Vadim,
Marti	10 22	ss. mm. Terențiu, Pompiu, African
Mercuri	11 23	s. st. m. Antipa, cc. Trifina, Farmuțiu.
Joi	12 24	c. p. Vasiliu, c. ma Antusa, s. m. Dima.
Vineri	13 25	s. st. m. Artemon, s. m. Măcsim,
Samb.	14 26	s. p. Martin, ss. mm. Ardalion, Tom.

Academîa româna.

Bucuresti 31 martie (12 aprilie.)

Cu bucuria ieu în mâna condeiu, căci faptul pe care vi-l relatezu, este de bunu auguru pentru dezvoltarea și întemeierea științei la Români.

Iéta faptul.

Societatea noastră academică, înființată la 1867, s'a declarat prin lege că institutu naționalu. Acésta instituire s'a facutu la cererea Societății ênsesi, care o inițiasse în sesiunea sa din vér'a trecuta.

Astfel dara acestei Societăți i s'a pusu unu temeiu solidu, pe care va puté sè se înalție și sè produca rezultatele dorite.

Legea propusa în asta privinția de către ministeriul de culte, a fost primită — cu o mica modificare — atât în camera, câtu și în senatu, ceea ce probéza, că instituirea acésta'ă eră o dorinția generală.

*

Iéta aice legea votata :

„Lege pentru „Academîa Româna.“

Art. 1. Societatea academică româna, instituită prin decretul Domnescu nr. 1246, din 26 augustu 1867, se declara institutu naționalu cu denumirea „Academîa româna.“

Ea își are resiedinția în capital'a României.

Art. 2. Academîa româna are de scopu cultur'a limbei și a istoriei naționale, a literilor, a științelor și frumóselor arte.

Art. 3. Academîa româna este și remâne persóna morala și independentă în lucrările sale de ori-ce natura.

Ea singura se organisa, își face reglemente și-si administra averea și presinte și viitoare.

Art. 4. Statul face academiei române o donațiune anuală fixă de 30,000 lei, care se va înscrie în budgetul statului.

Din acésta suma, o parte va fi pururea afectată de către academia la acordarea a două premie, unul științificu și altul literaru, purtându denumirea de premiul „Lazaru“, premiul „Heliade Radulescu“ ; făcare premiū va fi cel pușin de cinci mii lei.

Art. 5. Societății academice se va dá unu locu de către Statu pentru cladirea unui edificiu al seu care se va hotari prin o anume lege.

Art. 6. Academîa româna întretine relațiunile sale cu guvernul prin ministerul cultelor și instrucțiunii publice.“

*

În urmarea acestei legi, care transforma Societatea academică în o anume Academîa româna, aflū, că toti membrii Societății vor fi convocati în sesiune extraordinaria în lun'a lui maiu.

În acésta sesiune extraordinaria, pe temeiu legii

votate, noul institutu naționalu se va organiza de nou și definitivu.

Ar fi de doritu, că cu ocaziunea acestei organizări sè se invite a reîntră în academia și acele elemente, care eșisera din Societatea academică.

Ori câtu de mari sè fia deosebiri de pareri, cari le despartu de majoritate, totusi acele aru produce ore-cari rezultate, căci manifestate în mijlocul academiei, ele — de si n'aru triumfă cu totul — cel pușin aru moderă unele esagerațiuni, și tocmai prin combaterea parerilor opuse aru puté sè iéssa adevurul.

Nu este nici o academiă științifică în lume, în care sè fia omogenitate de pareri ; din contra, în cele mai multe vedemu școlile cele mai opuse, și totusi din caus'a acésta nici unu membru nu-si dá dimisiunea, căci academiile au tocmai scopul acela, că sè întrunéssa tóte puterile spirituale.

Dorimu din ânima, că academiă româna sè se póta reorganiza astfel, că ea sè întrunéssa tóte capacitățile nóstre literare !

I. V. B.

Dela Sibíiu.

(Producțiunea a trei reuniuni musicale. — Esc. Sa mitropolitul scapa viét'ă unui copilu — din pregatirile pentru nunt'a de argintu, — amânarea r. presentațiunii teatrale a diletanților.)

— 9 aprilie.

== Pe când domni de la putere fabrica totu fe-liul de legi pentru nimicirea popórelor nemăgiare, pe când ministrul cultelor și instrucțiunii pune pe mész'a dietei proiecte, prin cari, că mâne, vréu sè ne véda desbracati de ori-ce sentimentu naționalu — pe atunci duplu trebuie sè stimămu și apretiuimu manifestațiunile de charitate, ce aréta naționalitățile opresse, făcia cu catastrofa teribila, ce a înduratu corpul națiunii măgiare la Seghedinu. Aici, între altele, la inițiativ'a reuniunii germâne de cântări, s'a arangiātu aséra în favórea nenorocitorilor respectivi și uau concertu, precum se anuncia se în fóia dv.

Piesele programei au fost : 1 pentru reun. germâna : Chor aus dem Oratorium „Elias“ von Felix Mendelssohn-Bartholdy ; „Hymne“ v. C. H. z. S. ; „Gesang der Pilger bei der Heimkehr“ von Richard Wagner ; „Am Traunsee“, comp. de Thierot ; „Heini von Steier“ de Engelsberg ; „Chor der Engel aus Göthe's Faust“ v. Liszt și unu Quartet D-moll pe instrumente, de Mozart. — 2. pentru reun. româna : „Rentórcerea victoriósa“ de Bianchi ; „Hor'a Severinului“ de Wiest, și „Cântul paserilor“, duett de Rubinstein ; — în fine pentru corul măgiaru : „Szerettelek“ de Engesser și „Hallgasson el a fülemile“ de Ábrányi.

Reuniunea germâna esista de dieci de ani, prin urmare este organizata fórté bine, și numera membri cu sutele. N'ă fost deci mirare, déca piesele classice executate de dên's'a au produsu unu efectu atâtu de bunu. Cu tóte aceste, mândri'a noastră trebuie sè fia cu atâtu mai mare, cu câtu sântemu fericiți a puté constatá, că reuniunea româna, de si juna, a primitu cele mai simpatice aplause. Strainii au fost pré placutu surprinsi de prestațiunile corului românu și nu se puteau mirá d'ajunsu de dulcét'ă și elegant'ă limbei nóstre.

— Nu 'ntielegu nici o vorba, — dícea o dama germâna de lângă mine către vecinul ei, — dar e ceva sublimu ; limb'a româna îmi pare atâtu de frumósa și atâtu de dulce !

Chiar organul germânu localu „S. d. T.“ díce, că duetul de dame a fost „margaritariul“ sera-

tei. *) Si déca vom spune, că „Cântecul paserilor“ a fost cântat de nobil'a dna Ana dr. Moga și de amabil'a dsi'ora Elena baronessa de Pop, credem, că farmecul publicului a fost pe deplin justificat.

= Marti'a trecuta Esc. Sa par. Miron Romanul, aflându-se în grădin'a sa din suburbiul josefinu, aude d'odata unu țipetu și privindu în direcțiunea de unde venise sgomotul, observă, că unu copilasiu al grădinariului cadiașe în canalul, ce duce prin grădina și tocmai eră să ajungă sub unu podisioru.

Escelenți'a Sa sare la momentu în canal și scapa înca cu vieția pe bietul nenorocitu.

= Între alte pregătiri, ce se facu aici pentru serbarea nunții de argintu a Maj. Lor, elevele dela instit. de calugaritie al Ursulinelor, vor arangia o producțiune teatrala în patru limbi : germănesce, unguresce, frantiozesce și romănesce.

Pies'a pentru elevele romăne este compusa de rectorul instit., ier traducerea romăna este facuta de dl Petra-Petrescu.

= Producțiunea teatrala, ce eră să se arangeze de către o societate de diletanti romăni în favorul reuniunii de cântări, întrevinindu piedeci momentose, deocamdata s'a amânatu.

BRUMARELU.

Serbarea Pascilor la Bucuresti.

— 2/14 aprilie.

Pascile s'au serbatu aice cu pompa mare, dupa urmatorea programa oficiala :

În sér'a de vinerea Mare, Domnitorul însoțitu de cas'a sa civila și militara, a mersu la orele 7 și jumatate la biserica mitropoliei, unde asistă la sânt'a ceremoniă.

La acesta serbare asistara ministrii, înaltele curti de casațiune și de compturi, curtile și tribunalele, corpul profesoralu, primariul cu consiliul municipalu, înaltii funcționari ai statului și oficerii superiori din garnisona.

La scoterea sântului epitafu, ocolirea bisericei de către toti cei de față s'a facutu în ordinul urmatoreu : clericii cu faclele, prefectul poliției, adjutantii domnesci, maresialul curții, clerul oficianu cu sântul epitafu, Domnitoriul cu mitropolitul-primatu, în urma : ministrii, înaltele curti de casațiune și de compturi, curtile și tribunalele, corpul profesoralu, primariul cu consiliul municipalu, înaltii funcționari ai statului cu oficerii superiori.

În sâmbet'a Pascilor, la orele 12 din noapte, Domnitorul, urmatu de cas'a sa civila și militara, escortatu de escadronul de gendarmi, a mersu la mitropolia la sânt'a înviere, la care asistara și corporațiunile înșirate mai sus.

Liturgi'a s'a celebratu de către mitropolitul-primatu. Momentul când In. PrSSa esclamă : „Christos a înviatu!“ s'a anunțiatu capitalei prin 101 tunuri pe delul Spirei.

Conformu vechielor tradițiuni, s'a scrisu evangeli'a Stlui Iónu, pe care Domnitorul o semnă și se învesti la urma cu sigilul Statului. Domnitoriul luă apoi în mâna Sânt'a Cruce, înainte careia se închinara asistentii.

Detasiamente de corpuri de armata și din gard'a

*) „... Indem wir das Damenuett : „Cântecul paserilor“ als die Perle des Abends bezeichnen, so thun wir das weniger aus Courtoisie gegen die beiden Damen, als viel mehr in der Überzeugung, dass der ausgezeichnete Gesang gewiss von allen anerkannt worden ist.“ S. d. T. nr. 1611.

orasiënésca steteau înșirate în curtea mitropoliei pe totu timpul câtu dură ceremoni'a Sântei Inviării.

I. V. B.

Despre poesî'a romăna.

Dl Olanescu a tînutu de curîndu în „Ateneul Romănu“ din Bucuresti o conferințiã interesanta, despre care cetim în „Pressa“ urmatorea dare de séma :

Joi sér'a a avutu locu conferinți'a dlui Olanescu, însemnata prin asistenti'a numeroasa a unui publicu alesu. Deosebim pe dómnele Zoe Sturdza, Constanti'a Gradișteanu, Mavrogheni, dsi'ora Emanuel Gradișteanu, dnul Ionu Ghica, Calenderol și alte persóne, ale căror nume ne scapa. Dnul Olanescu a vorbitu despre poesia, și în specialu de poesî'a romăna. Conferinți'a sa înse a fost mai multu o citire corecta, repede și rece a mai multor poesii, de câtu espunerea unei critice, unor vederi personale asupra poetilor nostri.

Simpaticele conferențiaru se întréba : ce e poesî'a? Frumosul, respunde domni'a sa. Acésta definițiune ni se pare incompleta : frumosu este și music'a, frumosu este și pictur'a. Frumosul e în ori-ce arta, căci art'a n'are altu obiectu. Trebuie dar să fía ceva care să distinga poesî'a de celelalte arte, și să o faca cea d'ântăiu. Acestu ceva este *espresiuinea*, care în poesia e mai întinsa, mai avuta, de câtu în ori-ce arta. Să luăm de exemplu sculptur'a. Ce-si propune ea? A reproduce formele, și nimicu mai multu. Obiectul ei e limitatu și precisu, că și sentimentul ce-l produce în noi. Music'a, al cărui domenu e multu mai întinsu, póte ea să espriime totu? Nu. Unu compositoru póte să produca în noi sentimente înfinite : întristarea, că și bucuri'a; să reproduca cântecul unei paseri, sgomotul trasnetului; nici odata înse culórea fulgerului, ori form'a paserilor. Poetul singuru póte deșteptá în noi tóte sentimentele; singuru póte cântá, descrie, istorisí, desiná și sculptá.

Conferențiarul se mai întréba : ce e frumosul? Dupa unii, ar fi proporțiunea, ordinea. Domni'a sa, împreuna cu dicitórea romăna, gasesce că e frumosu ce este *frumosu*, adica ceea ce place. Acésta ideia îmi pare greșita, căci totu ce place nu e frumosu. Nu vreu altu exemplu, de câtu o femeia urfita focu și placuta.

Domnul Olanescu continua citindu mai multe poesii ale lui Vasile Alesandri, Eminescu, Sierbanescu, și Matilda Cugler, poesii, pe cari le însotiesce de descrițiuni variate, și pline de culóre, într'o frumoasa limba romănesca. Am fi doritu că dnul Olanescu să judece acesti poeti, și să ne arate partile vulnerabile ale acestui grupu. De ce nici unul din poetii din Romăni'a de dincóce de Milcov n'a gasitu vre-o mica portitiã deschisa, că să se strecóre în acestu templu? Răspunsul îl dà însusi dnul Olanescu. În acésta parte a țierii nu sânt de câtu „palide licariri“; și acésta lipsa de poeti o esplica domni'a sa prin concentrarea activității într'unu altu câmpu de câtu acela al literaturii. Ori câtu de mare înse ar fi sbuciumarea, activitatea politica, poesî'a si-a avutu și în acésta parte a țierii copiii sei. Óre Cretienú, Sihlónu, Zamfirescu, Bolliac, Nicoleanu, Granda, și alții, sânt mai puțin poeti de câtu Samson Bodnarescu și autorul Epigonilor, care face versuri cá acestea :

De mi-ai da o sarutare,
Nime 'n lume n'o să scie,
Căci va fi sub palariã
Si-apoi cine tréba are?

18
Totu acést'a sè fia si opiniunea domnului Maiorescu, (vedi criticele sale), cu care dnul Olanescu pare în prè buna întielegere?

Dnul Olanescu a terminatu conferința sa, printr'o povatia data cucónelor nòstre. Sciti, dómnelor, de ce nu eunòsceti numele unora din poetii de cari a vorbitu conferențiarul? Credeti cà ar fi obscuroi? Nu. Pentru cà nici vorbiti, nici cititi românesce. Mi se pare cà are multa dreptate dnul Olanescu. Sè sperâmu, cà domni'a sa, care a fost ascultatu cu multa placere, si gustatu de cea mai frumòsa jumetate a auditorelui de joi sér'a, nu va fi propoveduitu însedar.

C. G. DISSESCU.

Escursiunea deputatilor. *)

III.

Beceiul-turcescu, 6 aprilie.

În epistol'a mea trecuta am descriu calea pâna acolo, unde Tisa curge în Dunare, adeca pâna la Slancamen. Acì luaramu remasu bunu dela locurile romantice ale Sirmiuului si se începù siesul cel mare, taiatu în dòue de Tisa. Numai pozițiunea orasiului granicerilor *čaiacasì*, Titel, formèza o variațiune òre-care, càci acela zace jumetate în vale jumetate pe unu delutiù de vr'o câteva urme.

La Titel ne opriramu. Îti espedai epistol'a din urma, si pornii si eu cu ceialalti sè vedu unu orasiu granicerescu sèrbescu. De si locuitorii sùnt mare parte sèrbi, totusi sub regimul militaru dènsii au învetiatu binisioru nemtiesce, încètu n'am gasitu pe nimene, care sè nu fi vorbitu limb'a acést'a. Limb'a ungurèscã e represintata prin oficiul pretorialu si prin judecatori'a cercuala. În càtu privesc orasiul ènsusi, afara de câte-va zidiri fòrte militare, nici unu edificiu mai însemnatu nu se afla într'ènsul.

Luându carbuni pentru vaporu, porniramu spre Beceiul-turcescu. În sus de Titel deja începù lucràrile diferitelor societati private pentru regularea Tisei: dâlmele si strataiaturile facute cu scopul de a dà Tisei unu patu nou, cà în urmarea acesteia cursul apeì sè capete o rapiditate mai mare. Astfel de taiaturi, pe totu cursul Tisei, pân'acuma s'au facutu 102. Dar tóte aceste, fiindu înguste, numai atunce vor ferì giurul de esundàri, când ap'a va spelà patul celu nou într'atàta, încètu se pòta cuprinde gigantic'a massa de apa.

Astadi nu poti deosebì cursul cel nou, destinat pentru navigațiune, de celu vechiu, càci totu teritoriul e o mare imensa, si numai ici colo salcile indicà drumul pe unde avea sè tréca vaporul.

Asià dara se pòte dice, cà dupa o caletoria cà pe mare, ajunseramu la Beceiul-turcescu. Aice furemu întimpinati de deputațiunea orasiului si a tînutului periclitatu prin esundare. Apoi visitaramu tóte punctele orasiului periclitatu; de dòue-dieci de ani acela n'a facutu nici unu progresu. Chiar si ospitalitatea a remasu cea vechia. Condeputatul Gedeon Rohoncey ne-a întrunitu pe toti la cina, unde firesce nici toasturile nu putura lipsi. Petrecerea durà pâna dupa mie-diul noptii.

Dar înainte d'a plecà mai departe, desu-de-deminètia, iéta îti tramitu acèsta epistola.

IV.

Seghedin 7 aprilie.

Caletori'a de astadi fu favorisata de unu timpu

*) În a dòu'a epistola din nr. trecutu, în șirul al 25-le, în locu de Novisad sè se coréga „Carlovetiu.“

Red.

bunu, càci nu numai nu aveamu plòia, ci într'atàta se înseninà, încètu cam pe la 7 òre deminètia avuramu ocașiunea sè vedemu si poetic'a naluca a pustelor: *fata morgana*.

În totu decursul escursiunii nòstre auđiramu cantie si plânsori în contra regulàrii Tisei; cum unele societati de regulate, spre a-si scapà càtu mai multu terenu fructiferu, periclitara alte tînuturi. Un'a din aceste, cà sè-si mântuie vr'o 400,000 de jugere, a facutu Tisei unu patu nou dar îngustu, a întaritu tiermurii în lungime de 20 mile prin dâlme, dar aceste le-a asièdiatu asià de apròpe de tiermuri, încètu ap'a ori le-a spelatu, ori a trecutu peste ele, înundându si teritoriul care s'ar fi pututu ferì.

Cam pe la 10 òre sosiramu la orasiul Zenta, unde ne așteptà — afara de deputațiunea orasiului — si deputațiunea tramisa din partea orasiului Seghedin.

În numele acestui orasiu, protonotariul Reiszner ne salutà prin niște cuvinte bine simțite, si încheià: „Veniti sè vedeti cu ochii proprii devastarea! Noi sùntemu tramisi sè ve fimu conducatori tristi în orasiul înundatu!“

Din Zenta facuramu si o escursiune, ospitalitatea condeputatului Carol Schwab ne invità sè petrecemu vr'o òra la moși'a sa Cioca. Acolo merseram cu trasure, si dupa dòue òre petrecute la unu dejunu veselu, ne rentòrseramu la Zenta.

Visitaramu apoi si orasiul acést'a. În piati'a, unde se afla statu'a Stei Treimi, ni se enarà, cà în 1848 statu'a acést'a erà giuru împregiuru încungiurata de sute si sute de capete unguresci taiate de sèrbi.

Din Zenta pâna la Seghedin punctul celu mai însemnatu este strataiatur'a numita Vedresház, o mila de lunga, si fiindu cà e cea mai lunga, *sustîneru ei còsta* pe statu sume enorme.

Dupa mièdiadi la 4 òre sosiramu la Seghedin, unde ne așteptà mare mulțime. Dupa salutàrile reci-proce, porniramu îndata cu luntrice sè visitàmu orasiul înundatu. Celu-ce n'a fost acolo, nu-si pòte face întipuire despre derimarea produsa. Afara de casele cu unu etagiù si mai înnalte, celelalte tóte sùnt surupate. Partea cea mai mare si acuma stau afundu sub apa, în càtu noi cu pontònele încarcate puteamu sè plùtimu usioru prin totu locul.

Societatea din care faceam si eu parte a visitatu locul de sub podul drumului de feru, unde ap'a înundatiunii interne își are decurgerca în Tisa, càci nivoul apeì înundate se afla mai sus decètu acela al Tisei.

De aci strabaturamu, prin stradele de apa, totu printre case surupate, pâna la gar'a calei ferate „Alföld“, unde asupra calei ferate se construèza o dâlma noua, care încungiura Seghedinul în semi-cercu si are destinațiunea d'a aperà orasiul de ap'a care vine din jos. Esecutarea acesteì lucràri va costà apròpe unu milionu, trebue sè se faca în 30 de zile.

Dèca dâlma acést'a va fi gata, se vor începe lucràrile menite d'a conduce ap'a de pe locurile înundate. Ièr pentru scòtèrea apeì, care nu pòte sè curga afara, se vor întrebuintià peste o suta de pompe gigante, din cari unele sùnt comandate din Angli'a.

Nóptea o petrecemu pe vaporul care ne stà la dispozițiune, si de unde îti scriu acèsta epistola.

Mâne vom mai face câteva escursiuni, si apoi ne vom resfirà care încotro, si ne vom duce càtra casa.

Eu me rentoreu cu convîngerea, cà dèca sistemul de aperare va remàné totu celu de pân'acuma, nu

numai Seghedinul, dar totu giurul Tisei va fi periclitat din anu în an prin esundări si miliónele se vor spesî însedaru, iér din Seghedin nu se va mai face orasiu.

UNU DEPUTATU.

Doi ministrii francesi.

Schimbarea radicala în Franci'a prin caderea lui Mac-Mahon si alegerea în locul a lui Grévy, a produsu, precum anunciamu la timpul seu, aceeași schimbare si în ministeriu.

În nrul presinte înfașisâmu cetitorilor nostrii portretele a doi ministrii din cabinetul nou.

Jules Ferry, ministrul instrucțiunii publice, e unu barbatu de statu cunoscutu în tóta lumea. Dênsul e de 47 ani. Renumele lui datéza de pe timpul lui Napoleon, càruia i facî opozițiune violenta. La 1869 fu alesu deputatu. La 1870 facî parte din guvernul apărării naționale. Thiers l'a tramisu la Atena, dar a statu pușinu acolo. I-a fost mica Greci'a. Mai adaugemu, cà dênsul e jidanu, din caus'a acéș'ta nu póte fi ministrul cultelor si al instrucțiunii publice, ci numai al acestei din urma.

Jaurquiberry, ministrul marinei, e o persóna mai pușin cunoscuta pe terenul politicu. Dar e bunu soldatu, si a luptatu cu bravura în multe resbóie, în urma — pe uscatu — si în acela în contra Germaniei. La 1869 elu a fost numitu contra-admiralu.

Cronic'a lumei.

Atentatu în contra țiarului. Rusi'a se afla în ajumul unci mari șguduiri interne. Acéș'ta se probéza prin repetitele atentate si omoruri. În tóte zilele se gasescu pe pareti placate revoluționare. Unul din septemâna mare a fost îndreptatu chiar càtra țiarul, pe care îl numesce numai „domnule Alesandru Nicolae-vicîu!“ Apoi abi'a a trei'a di lumea se pomeni cu unu atentatu în contra țiarului. Acéș'ta s'a facutu în luni'a Pașcilor, deminét'i'a la 9 óre, când țiarul eșise la preumblare cu adjutantul seu. Atentatorul descarcà spre elu dintr'unu revolveru patru focuri, dar nici unu nu-l nimeri. Atentatorul fu prinsu numai decâtu. Elu se numesce Ioanu Solowieff. De bucuri'a scapării, la 11 óre s'a celebratu unu Te-Deum; iér sér'a capital'a fu iluminata.

În urmarea acestui atentatu guvernul rusescu a decisu sè ieie mesuri si mai aspre în contra nihilistilor. Poliți'a se va mai sporî, ma si în strainetate se va formá o poliți'a secreta. Totu-odata s'a datu ordinu, cà armat'a, care se va rentórcé din Turci'a, sè nu se demobilizeze.

Statutu pentru Rumelia orientala. Comisiunea europeana a compusu unu statutu pentru Rumeli'a orientala, care acusi va fi sancționata si de Sultanalul. Pe temeul aceluia numit'a provincia va capeta unu guvernatoru generalu. Acesta va sè fia Aleco pasia. Ocupațiunea micsta înca nu e decisa, ma dóra nici nu se va face.

Garibaldi a rentorsu regelui Umberto visit'a ce acéș'ta i-a facutu. Dar fiindu cà Garibaldi e suferindu, regele nu l'a lasatu sè se cobóre din trasura, ci a mersu la dênsul jos, si acolo au conversatu dimpreuna. Garibaldi purtá îndatinat'a-i camesi'a șia.

Vîitórele corpuri legiuitoare ale României nu se vor margini numai la revisuirea art. 7 din constituțiune, ci vor regulá si dispozițiunile celorlalte legi, privitóre la împamêntenire, apoi se vor transformá în camere ordinare, cu durata de 4 ani de zile.

Colegele electorale în Români'a pentru camerele de revisuire sînt convocate, si anume pentru deputati: colegiul I la 3/15 maiu, colegiul II la 5/17 maiu, colegiul III la 7/19 maiu, colegiul IV la 9/21 maiu; pentru senatori, colegiul I la 11/23 maiu, colegiul II la 13/25 maiu. Colegele universitatilor din Bucuresti si Iasi, în diu'a de 15/27 maiu.

Cris'a din Egiptu înca nu s'a complanatu. Franci'a si Angli'a, cumpenindu greutátile unui resboiu eventualu cu vice-regele, procedu cu multa precauțiune.

Biserica si scóla.

Sinódele gr. or. române se vor deschide în sesiune ordinaria în duminec'a Tomei. Publicul nostru cetitoriu va fi informatu despre tóte afacerile mai importante, prin corespundîntie originale atátu din Sibiu, câtu si din Arad si Caransebesiu.

Din Oradea-mare ni se împartesiesce, cà predarea dominiului apartîntorului episcopiei gr. c. române de acolo nou-denumitului episcopu diecesanu s'a începutu zilele aceste, cu asistint'i'a îndatinatelor persóne oficiale. Cà represintantu al Pr. SSale parintelui episcopu Pavel funcțiuneza dl advocatu din Oradea-mare Iosifu Românu. Noul episcopu al Gherlei n'a plecatu înca la Viena spre a depune juramêntul.

Mitropolitul Moldovei întorcêndu-se acasa dela Bucuresti, unde a asistatu la șiedințele senatului, a fost primitu la gar'a din Iasi de clerul de acolo si de unu publicu numerosu.

Investitur'a noilor episcopi alesi în Români'a, adeca a PrSS. Lor Melchisedec (eparchi'a Romanu), Calinicu (Husi,) si Iosifu (Dunarea-de-jos,) s'a facutu la Bucuresti cu festivitare mare. Capetenile clerului, demnitarii, funcționarii si oficiarii înalti, se adunara la palatu, si Domnitorul în sal'a de tronu predete fiacaruia toiagul episcopescu, rostindu-le si câte o cuvêntare. Pe episcopul Melchisedec l'a numitu „unu demnu urmatoru al episcopului Dositeiu.“

Ce e nou ?

Moștenitorul de tronu Rudolf face mari pregatiri pentru caletor'i'a sa prin Spani'a. Trecêndu prin porturile mai renumite spaniole si africane, principele de coróna va sosî la Madrid.

Regele Spaniei ierasi are alta mirésa, firesce — numai în jurnalistica. Acéș'ta se dice, cà ar fi o principesa austriaca. Logodirea s'ar face nu peste multu.

Regin'a Angliei petrece de vr'o dóue septemâni la Baveno în Itali'a. Regele Umberto i-a facutu visita si a cerutu pentru frate-seu Amadeo mân'a principesei Beatrice, fiic'a reginei Victoria.

Gambetta a începutu sè se pré îngrasie. Acéș'ta într'atâta îl genéza, încátu a grabitu la Marienbad, unde face cura, cà sè se mai usioreze.

Principele moștenitoru al Svediei si Norvegiei s'a rentorsu la Bucuresti din escursiunea ce a facutu la Constantinopole. Dênsul a fost primitu la gara de càtra Domnitorul.

Crisiul negru a esundatu în comitatul Aradului si a facutu pagube mari. Deosebi comun'a Zerind a suferiru multu. Ap'a a fost atátu de mare, încátu locuitorii numai pe vârfulurile caselor își putura mântu viét'i'a.

Grozavu! „Monitorul“ oficialu al României publica ierasi 399 nume de dómne si domnișóire, càrora li s'a conferitu crucea „Elisabeta.“

În contra lui Maurițiu Konrad, jude la tribunulul supremu, s'a cerutu concursu. Dênsul mai de multu a fost comes al sasilor.

Principele Nichita si soǎa sa principes'a Mile-na au capetatu dela tiarul câte o trasura în prezentu. Dar fiindu că în Muntenegru drumurile sânt fôrte rele, parchi'a principesca va avé puǎin folosu de aceste daruri. Pe timpul seu si tiarul Nicolae a tramisu parintelui lui Nichita unu daru, o tipografia; dar acésta n'a fost necesaria, deci din litere s'au turnatu glontie.

O crima grozava s'a petrecutu de curêndu la Galati. În deminêti'a de 27 martie st. v. s'a gasitu ucisu în cas'a sa armeanul St. Fara, cu soǎa sa si o servitóre. Rêndasiul disparuse, dar fu prinsu; s'a gasitu asemenea la o întretînuta a sa mai multe lucruri mici luate din cas'a stapânului. Elu néga că ar fi comisu crim'a. Semnele aréta, că omorul s'a comisu cu vr'o septemâna mai nainte. E curiosu, scrie „Voc. C.“, a se sci mobilu acestei crime. Amorul séu vr'o pasiune n'a pututu fi. Nu s'ar puté atribuí decátu furtului, înse totu ce erá de valóre, s'a gasitu neatinsu. Séu dóra ucigasiu au trebuitu sè fuga amenintiati de vr'unu sgomotu din afara. Vom vedé.

Barbatul — talbariu. Dilele trecute în o bere-ria din Budapesta siedea unu publicu fôrte numerosu. De odata unul dintre óspeti observá, că unu domnu furá pung'a unei dómne. Iute sarí acolo si-l prinse. Domnul prinsu devení fôrte confusu, si abiá fu în stare sè pronuncie vr'o dóue vorbe de scusa. Norocul lui, că în urmarea sgomotului, dam'a dela care luá pung'a, se 'ntórse cătra elu, si esclamá : „Ah! barbatul meu!“ Incidentul acesta se esplicá apoi astfel : Femei'a vedîndu, că barbatul ei a beutu deja patru litre de bere, luá dela elu pung'a, cá sè nu mai póta bé; dar barbatul mai simtiea sete, si pentru ast'a si-a furatu pung'a dela soǎa sa.

Neplacuti soci de caletoria. S'a întêmplatu într'unu cupeu de clas'a a dóua a calei ferate. Pe la miédliu noptii caletorii se destépta prin țipetele unei femei, care caletoria cu ei. Ea povesti, că în totu cor-pul seu simte dureri cumplite. Confusiunea erá mare, căci nu se aflá nici unu medicu pe trenu. De odata unu domnu esclamá, că si dênsul simte acelesi dureri. Dl fu visitatu, si se descoperí că niște lipitori grosi i sugu picíórele. Aceste lipitori adeca scapara din o sticla reu astupata a unui caletoru. Atunce femei'a începè sè strige si mai tare. Spre norocire, la stațiunea urma-tóre lipitorile cadíura.

În locu de arenda socia. Într'unu comitatu din pârțile de sus a Ungariei, unu tineru terminându șco-lile de agronomia, a mersu sè-si icie în arênda niște pamênturi anunçiate si prin jurnale. Dar ce placuta fu mirarea lui, când — sosindu la locul indicatu — fu primitu de o svelta si frumósá copila blondina! În scurtu ei s'au înamorate, si Hymen a subscrisu con-tractul de casatoria.

Sciri scurte. Dl Candiano-Popescu, cu-noscutu si dińcóce de Carpati, a fost numitu prefectu al poliției în Bucuresci. — În comun'a Beclénu, lân-ga Fagarasnu, s'a escatu focu si au arsu 95 dé case. — **Ghyeczy** a declaratú alegatorilor, cari voiau sè-l realé-ga, că nu va mai primí mandatu.

Suvenirea mortilor.

N. Scurtescu, unul din junii nostri poeti cu ta-lentu, a repausatu la Bucuresci în diu'a de Pasci. Scurtescu a scrisu poesii, drame si alte lucrári li-terarie.

Dionisiu Dregoy, capitanu c. r. în pensiune, a în-cetatu din viétia în comun'a Racovitia, Transilvani'a, la 7 aprilie, în etate de 76 ani.

Rosetti Teteanu, distinsu cetatíanu al României, a repausatu în etate de peste 70 ani.

Villemessant, directorul Societáti „Figaro“ din Paris, care are si unu jurnalul sub numele acesta, a re-pausatu. Elu la 1830 a venitu la Paris din provincia, unde a fost negutiatoru, în Paris a colaboratu la mai multe diuarie, în arma a fundatu pe „Figaro“, din care adi se tragu 80,000 de esemplare.

G h i c i t u r a .

— De Sofia Barsanu. —

Dóue silabe de dinainte
Stergêndu din nume-mi, elu e atunci
Caletoru vecînicu, plângêndu ferbitu
Dup'al seu frate prin văi si lunci :

La prim'a radia zarita 'n lume
Ísi dícu adío, . . . caletorescu ;
Dar frațior'i 'n valuri cu spume
Se 'mbracisíéza, când se 'ntêlnescu.

Iér eu serman'a-su mama sdrobita,
Versu pentru fiii-mi de lacremi riu ;
Cáci alor cale e ratacita . . .
N'asíu mai fi, Dómne, sè nu mai fiu !

Terminul de deslegare e 30 aprilie. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

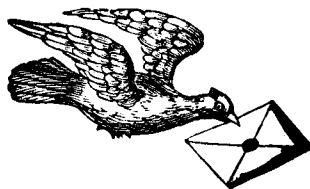
Deslegarea ghiciturei din nr. 19 : Mutarea se póte începe ori cu numerele ori cu nulele. Sè începemu cu aceste din urma, si anume astfel :

Din despartiemêntul al síesele mutámu nul'a în al cincile. Din al patrale ducemu numeral în al síesele. Din al treile în al patrale, din al cincile în al treile, din al síeptele în al cincile, din al optale în al síeptele, din al síesele în al optale, din al patrale în al síesele, din al doile în al patrale, din cel d'ântáiu în al doile, din al treile în cel d'ântáiu, din al cincile în al treile, din al síeptele în al cincile, din al 9-le în al 7-le, din al optale în al 9-le, din 6 în 8, din 4 în 6, din 2 în 4, din 3 în 2, din 5 în 3, din 7 în 5, din 6 în 7, din 4 în 6, si în fine din 5 în 4.

Bine au ghicit'o dómnele si domnisiórele : Ma-ria Popescu, Eufrosina Popoviciu, Eleonora Popu, Amalia Crisianu, Ioana Veresiu n. Ioodi, Septimia Popoviciu, Aurelia Popu, si dl Simeon Dragomiru.

Premiul Pa câstigatu dsíór'a Amalia Crisianu în Valeni.

Post'a Redacțiunii.

D. Candreni. În Austria pe fia-care esemplaru de jurnalul se pune timbru de 1 cr., acés-t'a în Ungaria s'a stersu; deci, cá erariul austriacu sè se rebo-nifice, incasséza crucerul pen-tru esemplarele tramise acolo dela fia-care abonantu.

Arad. Firesce, că numai din lips'a de spaciú s'a amânatu pân'acuma. Dar nu va întârdiá multu.

Dlul T. A. in Brasiovu. Vom primí-o cu placere.

Proprietaru, redactoru respundítoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.